

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 decembrie 2006 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, declarat de inculpatul

Necepurnoi Nicolae Anatolie, născut la 15 aprilie 1982, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Ialoveni 96 V, ap. 5, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 05.04.2006 – 26.12.2006,
instanța de apel: 07.03.2007 – 25.04.2007,
instanța de recurs: 09.11.2007 – 12.12.2007,
instanța de apel: 01.03.2016 – 07.06.2016,
instanța de recurs: 24.11.2016 – 25.01.2017.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 decembrie 2006, Necepurnoi Nicolae a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării în arest preventiv de la 25 februarie 2006 până la 15 mai 2006.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Guzun V. și Crugleac V., însă în privința lor hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 28 ianuarie 2006, inculpatul Necepurnoi N., împreună cu Guzun V. și Crugleac V., în urma unei înțelegeri, intenționat, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, s-au apropiat de casa nr. 18, str. Ialoveni, mun. Chișinău, unde Guzun V. a deteriorat lacătul de la ușa de intrare cu un obiect de fier, după ce, toți trei au pătruns în casă, de unde au sustras un uscător de păr la prețul de 300 lei, 2 covoare – 600 lei, filtru de apă ”Zepter” deteriorat, un tuner de la antena parabolică ”Star satelit” fără preț, un casetofon de model ”Scott” – 300 lei, cosmetică în sumă de 400 lei, cheile de la automobilul ”Mazda” - 1500 lei, 2 sticle de whisky și produse alimentare în sumă de 1000 lei, cauzându-i părții vătămate Lotca L. un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 9600 lei.

Tot el, în noaptea de 01 septembrie 2005, intenționat, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a apropiat de garajul nr. 50, str. Ialoveni 96, mun. Chișinău, a deteriorat lacătul de la ușa de intrare și a pătruns în garaj, de unde tainic a sustras bicicleta de model ”Outset”, cauzându-i părții vătămate Nazarenco A. o daună materială considerabilă, în mărime de 300 lei.

Tot el, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, intenționat a procurat de la persoane necunoscute, pentru întrebuințare personală, un pachetel de hârtie de ziar cu substanță narcotică – marihuana, cu masa de 2,32 gr., conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 282 din 28.02.2006, pe care a păstrat-o în buzunarul stâng al scurtei, la domiciliul său din ap. 5, str. Ialoveni 96 V, mun. Chișinău, și care a fost depistată de colaboratorii de poliție în cadrul reținerii acestuia la 25 februarie 2006.

Instanța a reținut că inculpatul Necepurnoi N. s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, fiind dispusă anunțarea acestuia în căutare și examinarea cauzei în absența lui.

Inculpatul Guzun V. a recunoscut că a pătruns în casa de locuit din str. Ialoveni 18, de unde a sustras bunurile menționate în rechizitoriu, iar Necepurnoi N. și Crugleac V. au rămas afară și nu știau cu ce se ocupă el.

Totodată, vinovăția inculpatului se confirmă prin probele administrate, și anume: procesul-verbal de ridicare a bicicletei de la Vozniuc O., procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căreia Vozniuc O. l-a recunoscut pe Necepurnoi N. ca fiind persoana care i-a propus să cumpere bicicleta ridicată, procesul-verbal nr. 1354 din 25.02.2006 prin care la Necepurnoi N. au fost stabilite consecințele consumului de substanțe narcotice – hașiș, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 182 din 28.02.2006, procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.03.2006, declarațiile martorului Petrov V., potrivit cărora la 25.02.2006, participând la reținerea inculpatului pe adresa mun. Chișinău, str. Ialoveni 96 V, ap. 5, bănuind în săvârșirea furtului, la ridicarea lucrurilor sustrate în timpul furtului, în buzunarul stâng al scurtei de culoare neagră ce se afla pe scaunul din odaie, a fost depistat un pachetel cu substanță vegetală, apoi fiind depistate și ridicate niște semințe din dulapul din aceeași odaie, inculpatul a spus că sunt semințe de cânepă pe care le-a strâns vara și a uitat de ele.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. a), b), c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, în mod repetat, comisă de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, adică procurarea și păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că inculpatul se află la evidența medicului narcolog din 05.06.2005 ca consumator de substanțe narcotice (hașiș), se caracterizează negativ, nu este încadrat în câmpul muncii, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Procurorul în Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău, Elena Șuvalova, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 217 alin. (2), 84 Cod penal la 7 ani închisoare.

Apelanta a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, acesta fiind învinuit de comiterea mai multor episoade, nu a recunoscut vina și, fiindu-i schimbată măsura preventivă, s-a eschivat de la prezentarea în instanța de judecată, cauza fiind examinată în lipsa lui. Astfel, au fost neglijate prevederile art. 75 Cod penal, care prescrie că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța va ține cont de motivul infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2007, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă, în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, corespunzătoare caracterului și gradului prejudiciabil al acțiunilor săvârșite, al persoanei inculpatului și circumstanțelor cauzei, cu respectarea limitelor sancțiunilor articolelor incriminate.

5. Procurorul serviciului reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău, S. Ciobanu, a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, or el s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată, cauza fiind examinată în absența lui.

Pedeapsa stabilită inculpatului nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 75 Cod penal, nefiind luat în calcul motivul infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. Conform deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2007, recursul a fost respins ca fiind vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs a indicat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond și de apel au ținut cont de cumulul circumstanțelor atenuante și agravante, pedeapsa fiind stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

7. La 11 februarie 2016, inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a indicat că instanța de fond nu a cercetat amănunțit probele administrate.

7.1 La 19 februarie 2016, și avocatul Cristina Negru a declarat apel, solicitând repunerea în termen a apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a invocat că, atât paguba materială, cât și existența componentei infracțiunii nu au fost confirmate prin probe.

8. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, apelurile au fost respinse ca nefondate.

În termenul executării pedepsei stabilite inculpatului s-a inclus durata reținerii și arestării preventive de la 25 februarie 2006 până la 15 mai 2006, și de la 11 februarie 2016 până la 07 iunie 2016.

Instanța de apel a reținut că inculpatul a pledat nevinovat, declarând că nu a comis infracțiunile incriminate, nu a participat la sustragerea bunurilor din casa situată în str. Ialoveni 18, mun. Chișinău, deoarece în timpul furtului el se afla în stradă, așteptându-l pe Guzun V., nu a sustras nici bicicleta din garajul nr. 50, str. Ialoveni 96, mun. Chișinău, iar substanțele narcotice i-au fost puse în buzunarul hainei de către colaboratorii de poliție.

Totodată, instanța de apel a cercetat probele administrate în instanța de fond, prin care se confirmă vinovăția inculpatului, și anume:

declarațiile martorului Scvorțova E., că la începutul lunii septembrie 2005 a procurat de la inculpat un telefon mobil de model "Panasonic", cu încărcător, la prețul de 1100 lei;

declarațiile martorului Vozniuc O., că la începutul lunii septembrie 2005 inculpatul i-a propus să cumpere o bicicletă la prețul de 1000 lei. Nu avea bani și i-a dat pentru bicicletă un telefon mobil de model "Panasonic G70";

procesul-verbal de ridicare a bicicletei de la Vozniuc O.;

procesul-verbal de ridicare a telefonului mobil de model "Panasonic" de la Scvorțova E.;

procesul-verbal de confruntare între martorul Scvorțova E. și bănuitul Necepușnoi N.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căreia Vozniuc O. l-a recunoscut pe Necepușnoi N. ca fiind persoana care i-a propus să cumpere bicicleta ridicată;

procesul-verbal de confruntare între martorul Vozniuc O. și bănuitul Necepușnoi N.;

procesul-verbal nr. 1354 din 25.02.2006 prin care la inculpat au fost stabilite consecințele consumului de substanțe narcotice – hașiș;

raportul de constatare tehnico-științifică nr. 182 din 28.02.2006,

procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.03.2006;

declarațiile martorului Petrov V., că la 25.02.2006, participând la reținerea inculpatului pe adresa mun. Chișinău, str. Ialoveni 96 V, ap. 5, la ridicarea lucrurilor furate, în buzunarul stâng al scurtei de culoare neagră ce se afla pe scaunul din odaie, a fost depistat un pachetel cu substanță vegetală, apoi fiind depistate și ridicate niște semințe din dulapul din aceeași odaie, inculpatul a spus că sunt semințe de cânepă pe care le-a strâns vara și a uitat de ele.

Instanța de apel a statuat că probele puse la baza sentinței au fost obținute legal, conform prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală, urmărirea penală fiind desfășurată în strictă conformitate cu procedura, nefiind constatate încălcări care ar atrage nulitatea probelor administrate și actelor procedurale efectuate, iar sentința cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiind descrisă fapta criminală ca fiind dovedită, forma și gradul de vinovăție al inculpatului, motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite de acesta, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de fond și motivele pentru care au fost respinse argumentele apărării.

Or, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probatoriul administrat, faptele acestuia întrunind elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

Astfel, starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate, fiind corectă concluzia instanței de fond de încadrare a faptelor prejudiciabile săvârșite de către inculpat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, adică procurarea și păstrarea substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Totodată, a fost just soluționată și chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatului, fiind acordată deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, instanța de fond concluzionând corect că atingerea scopului pedepsei va fi obținut doar prin aplicarea inculpatului a pedepsei cu închisoare.

Criticile referitor la aprecierea probelor administrate de către instanța de fond reprezintă opinia subiectivă a apărării, iar motivele invocate în susținerea nevinovăției inculpatului nu sunt fondate, or, probele administrate au dovedit cu certitudine săvârșirea infracțiunilor respective de către acesta.

Afirmațiile și versiunile inculpatului nu au acoperire probatorie, fiind combătute prin împrejurările stabilite și probele administrate, acestea fiind o tentativă de evitare a răspunderii pentru faptele săvârșite.

9. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, iar în baza art. 217 alin. (2) Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă.

Recurentul a indicat că nu a săvârșit infracțiunea de furt, vinovăția lui nefiind dovedită, probele fiind administrate cu încălcarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, acestea nefiind prezentate și verificate de către acuzatorul de stat.

Totodată, urmărirea penală a fost efectuată cu încălcări procesuale, iar la examinarea cauzei au fost încălcate prevederile art. 84 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 429-430 Cod de procedură penală.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul ordinar declarat, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 9. din decizie*).

Rezultă, că recursul ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul inculpatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **8.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Scvorțova E., Vozniuc O. și Petrov V., procesul-verbal de ridicare a bicicletei de la Vozniuc O., procesul-verbal de ridicare a telefonului mobil "Panasonic" de la Scvorțova E., procesul-verbal de confruntare între martorul Scvorțova E. și bănuitul Necepurnoi N., procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie, în cadrul căreia Vozniuc O. l-a recunoscut pe inculpat ca fiind persoana care i-a propus să cumpere bicicleta ridicată, procesul-verbal de confruntare între martorul Vozniuc O. și bănuitul Necepurnoi N., procesul-verbal nr. 1354 din 25.02.2006 prin care la Necepurnoi N. au fost stabilite consecințele consumului de substanțe narcotice – hașiș, raportul de constatare tehnico-științifică nr. 182 din 28.02.2006, procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.03.2006, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel indicând motivele pentru care a respins probele și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând în mod consecvent și concludent prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și 217 alin. (2) Cod penal (*pct. 2., 8. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și menționate la pct. **9.** din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa

convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 7. - 9. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de reținut că, potrivit art. 336 alin. (6) și (7) Cod de procedură penală, în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet. Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată care, pentru anumite concretizări, poate chema persoana care le-a formulat. Rezultatul examinării obiecțiilor, în caz de acceptare a lor, se formulează printr-o rezoluție pe textul obiecțiilor, iar în caz de respingere – prin încheiere motivată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

Conform proceselor-verbale ale ședințelor de judecată în instanța de fond și de apel, toate probele administrate au fost cercetate, verificate și consemnate.

Asupra acestor procese-verbale nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prescripțiile din art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile inserate în actele procedurale vizate sunt prezumate a fi veridice.

Prin urmare, argumentul recurentului că instanțele judecătorești nu au cercetat și verificat probele pe caz, este absolut neîntemeiat (*v. 2 f.d. 85, 225, pct. 9. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Necepuoi Nicolae Anatolie, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 decembrie 2006 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2016, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 februarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco